

Deti chodili do školy do Děčína (Děčínského) od 6-12 let
a moj opatření hočily do 16 let. Včili se jen
mábořem na a prvním církevním, evangeliem
katechismem, díleprová, deklamace, agmoltanc
a j. mimožíšku se učil kád pro celou dobu, ale
manželi se toliko záce, penězky madami, takže několik
dečínských měbylo slověkem který by neměl cítit a poslat
do školy chodil kdo chcel; většinou dečínský
doby řek.

Zeměpis, dějepis, pravodovedeč se všeck
ve školách měcilo. Děčín učitel, který po
roku 1866, kdy bylo školské učivo pro
všechny měmeckem, učací di učiti kromě
písni kru por., že se ženě atáci, tuto se písala,
písma a učitel volal abáany i vracky & horadka.
Díde' mi toho měnále, aby jížich děti ne mohly
více než se učila k jarní provárování to j
pa' rozhánění se božské prozadlencosti.

Gewitter brüchlein jest ukar ka
jaki kněz roj chovávali lid. Jindřich Knecht
napsal před městoletky kněz Sauren, rektor
marianekho hospitálku v Kolíně a schvalena
je arcibiskupským ordinariem v Salzburgu.
Boří jest pravodlný jízva a karoven dukač
božství. I meloja, my člověk se jízva bource křes
a měrci sepsa jeho svedomí: jest prece
nejaky bruk' melos v bource se budi zevje
a blesku. Za bource se dostupil duch svatý na
apoštoly a proslal o ohnivých lásky k
moci boží: "Dynam ego supradl et chirurgus est
a thonum excoijici et nos jeho .. sed sedis mea
cherutim, letel. . . I huius malum na mibi huius
a mejusq; vydal svat k svým. Záhn 18.

U viochuu a bo
a oblock jest
Jitry' to vys
na nebi a pr
od keraje, krem
a vysadí vltavu

Souříky jízou
spušťou, jíz
jízou jízou
Již vodné byl
ale plakotil,
kničkem a
du chové' ta
bouře a spě
že formu kai;
a církevni;

plýtch du ch
(escorcionu)
čme dábba
Dale plyne
dolní svobolé
pas trávili a
Kroti brouka:
a pro krysy
dávaj' jen h
čas to do s:
monstre' jen
prostředky /
pronoun ihy
kavoli dlo' jen
jízka krom sova
Norbert, G,
vysočlavann
mobilní ke 11